

VLAAMSCH-NATIONALE BLAUWVOET-BOND, turnbond opgericht op 29 september 1929 als politiek antwoord op het Franstalige overwicht in de liberaal georiënteerde Belgische Turnbond (opgericht in 1865), in de Katholieke Turnbond van België (opgericht in 1892) en in de Socialistische Turnbond van België (opgericht in 1904).

Onder de leiders bevonden zich Leo Moulckers en Constant Bruyninckx, die al op 22 oktober 1922 eenzelfde poging hadden ondernomen met het Algemeen Vlaamsch Turnverbond. **August Borms** werd de voorzitter. Deze Blauwvoetbond bracht verenigingen of 'takken' bijeen uit alle hoeken van Vlaanderen, maar vooral uit de provincie Antwerpen. Vaak was er naast een mannenafdeling (blauwvoeten) ook een vrouwenafdeling (meeuwen). Er bestonden ook afdelingen voor jongens en voor meisjes (leerlingen). De Blauwvoetbond kende slechts een beperkt succes. De belangrijke **flamingantische** activiteit binnen de gevestigde turnbonden is een mogelijke verklaring.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog trad de Bond toe tot het **Algemeen Vlaamsch Sportverbond**, een koepel die in het kader van de Nieuwe Orde was opgericht. Het orgaan *Blauwvoetberichten* dat vanaf 1930 verscheen, kreeg vanaf 1943 de ondertitel "Tijdschrift van den Vlaamsch Nationaalsocialistischen Turnbond". De Blauwvoetbond overleefde de oorlog niet.

ILLUSTRATIE(S), zie: sport.

JAN TOLLENEER